

нарытъ съ бученье и издигаше волнытъ си като горы. *Т. 5.* Нашии селянинъ цѣла година ся блѣска и едва може да ся прѣхрани. *Л. Д. 1872 р. 230.* Грѣхота е да ся блѣскамы у несвѣсть та да работимъ както работали дѣды-ты ни. *ib. р. 231.* Всички-ты ни трудове, всичко-то ни блѣскане не ли е за да ся поминувамы? *ib. 1873 р. 182.* Чловѣкъ кой-то все ся рови и блѣска съ книги та учи, отива да походи на расходъ. *ib. р. 239.* Ремзея отдавна еще ся блѣскалъ да изнамѣри нѣкакъвъ урядъ. *ib. 1875, р. 45.* Клетата го глава блѣскало, Люта го треска растресло, Та легна Стоянъ, та юмре. *М. 61.*

Блѣсковъ празникъ: съ значеніемъ *гл. блѣскамъ 2)* и съ примѣненіемъ его къ *Самодивамъ, опаснымъ для прохожихъ въ майскіе вечера:* Тукъ хората не дръжатъ вече и не вѣрватъ на вѣщевы, блѣсковы и др. т. празници, нѣ работять всякого. *Л. Д. 1869 р. 135.*

Блѣсни-габеръ (*ghoubâr, s. ar. Poussière*) казватъ за захласнаты-тъ, глупавы-тъ и вѣтрничявы-тъ люде. *Ч. 130.* Русскую локуцію „пускать пылъ въ глаза“, примѣняемую къ людямъ тщеславнымъ, въ языкѣ бомарскомъ находимъ примѣненною къ людямъ нездоровой мысли, глупымъ и вѣтраннымъ.

Блѣсни-дрѣнъ (*собств. бьющій кизилъ*)—глупавъ, пипка, шинтавъ, лудъ (*т. е. говоритъ о глупыхъ и своенравныхъ людяхъ*). *Ч. 130.*

Блѣсна *гл. св. Блѣсти. Блѣсвамъ. м. бл. Блѣскамъ м. учаш.*—блещу: блистаю, свѣчу; сверкаю: И си блѣсна, и си тресна (*о молніи*) *М. 12.* „Венера“ ми ся види лѣскава и блящи. *Л. Д. 1872 р. 102.* Колко свѣтло блящать въ него благороденъ характеръ, пріятны нѣрави. *ib. 1873 р. 98.* Етъ и умъ-тъ и дарбы-ты отъ само себе не могатъ да блещать, ако не имъ ся пригоди sluка *ib. р. 191.* Маршалъ Серрано блѣсна на чело на управление-то. *ib. 1875 р. 25.* Надѣжда-та блѣсти на сѣкаждъ (*L'espérance reluit de tous côtés*). *Т. 211.* И сланше-то блѣсна, озеро ся иже *М. 31.* Като ся блѣстне хубавица-та мома на хоро-то да играена момци-те хване да имъ мыга око-то за нежъ. *Ч. 64.* Таковыя электрически искры ся блещать кога ношѣ гладимъ котка по кожѣ-тъ ѝ. *Л. Д. 1869 р. 79.* Тѣя звѣзды блещать ни ся въ очѣ-ты като малки звѣздицы. *ib. 1872 р. 101.* Наистина ся блещало огнь. *ib. 1873 р. 126.* Шумица росна свѣтло свѣткаше, Блещаше горжъ акъ усребрена. *Гн. 56.* Край рѣчницъ-тъ ся блещка единъ дългъ рядъ отъ бѣлы-тъ лѣскавы котлы. *Ч. 37.* Одно свѣтливо блещанье, подобно на найзаслѣпительна молнія, искочи изъ очѣтъ на Юпитера. (*un éclat de lumière*). *Т. 148.* Пламъкъ-тъ блещва и една выхрушка отъ дымъ са издига